

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Janusz KOCHANOWSKI

RPO-602896-II/08/PS

00-090 Warszawa Tel. centr. 0-22 551 77 00
Al. Solidarności 77 Fax 0-22 827 64 53

Warszawa, 24/02/2003

Pan

gen. insp. Andrzej Matejuk

Komendant Główny Policji

Warszawa

Uprzejmie dziękuję Panu Komendantowi za odpowiedź z dnia 29 grudnia 2008 r. na moje wystąpienie w sprawie zwrócenia się przez funkcjonariuszy Policji do p. Krystyny Mokrosińskiej - Prezesa Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich o wydanie czystych blankietów legitymacji Stowarzyszenia.

W odpowiedzi tej wskazano między innymi, iż podstawą prawną zwrócenia się policjantów o wydanie blankietów legitymacji był przepis art. 15 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, stanowiący, iż Policja może zwracać się o niezbędną pomoc do innych jednostek gospodarczych i organizacji społecznych. W mojej ocenie, teza ta nie nasuwa zasadniczych wątpliwości. W takim jednak przypadku, czynności policjantów powinny być przeprowadzone zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 2005 r. w sprawie sposobu postępowania przy wykonywaniu niektórych uprawnień przez policjantów (Dz.U. Nr 141, poz. 1186). Oznacza to między innymi, iż działając na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 7 ustawy o Policji funkcjonariusze powinni skierować do właściwej osoby pisemne wystąpienie (§ 23 ust. 2 w zw. z § 21 ust. 2 rozporządzenia w sprawie sposobu...). Ustne zwrócenie się o pomoc byłoby dopuszczalne w okolicznościach wskazanych w § 22 rozporządzenia w sprawie sposobu..., to jest w sytuacjach niecierpiących zwłoki bądź też w przypadku wykonywania czynności służbowych na pisemne polecenie sądu, prokuratora lub organu administracji publicznej. W otrzymanej od Pana Komendanta odpowiedzi nie znalazłem jednak wyjaśnienia przyczyn, dla których podejmujący działania funkcjonariusze nie zwrócili się do p. K. Mokrosińskiej w formie pisemnej.

Należy wyrazić także wątpliwość, czy pomoc, o której mowa w art. 15 ust. 1 pkt 7 ustawy o Policji mogłaby zostać wykorzystana do uzyskania środków pozwalających

na realizację celów, o których mowa w art. 20a ustawy o Policji. W szczególności wątpliwe wydaje się bowiem, czy legitymacja członka SDP mogłaby stanowić dokument uniemożliwiający ustalenie danych identyfikujących policjanta lub środków, którymi posługuje się do wykonywania zadań służbowych.

Co jednak ważniejsze w omawianym zakresie art. 20a ustawy o Policji należy - w mojej ocenie - rozumieć w ten sposób, iż tzw. dokumenty legalizacyjne używane przez policjantów na jego podstawie mogą być wyłącznie dokumentami wydawanymi przez organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego - w granicach ich właściwości, jak to wynika z art. 20a ust. 3b ustawy o Policji. Tym samym jako wątpliwą należy uznać tezę, iż prawną podstawę czynności policjantów mógł stanowić art. 20a ust. 2 ustawy o Policji.

Przekazując powyższe spostrzeżenia zwracam się z uprzejmą prośbą o ponowne przeanalizowanie przedmiotowej sprawy i przedstawienie stanowiska w omówionym zakresie.

Łukasz Gajowski
pau behawonez.